
Hranice emancipace. Ženy ve službě Kristu na Husitské teologické fakultě

Hranice emancipace. Ženy ve službě Kristu na Husitské teologické fakultě

V současném měnícím se, tekutém světě bych se ráda v krátkém zamyšlení věnovala otázce uplatnění žen ve společnosti, konkrétně problému kněžského svěcení. Vycházím z přesvědčení, že bez uskutečňování plného lidství ženy nemůže existovat ani plné lidství muže a že se bez něj neobejde naše společnost, zejména chce-li být opravdová a humánní.

Jde o téma aktuální a společensky závažné. Církev československá (husitská) se k této změně odhodlala před sedmdesáti lety. Je třeba si uvědomit, že tehdy to byl krok opravdu revoluční a mnozí – v rámci církve husitské i těch ostatních – jej nechápali. Praxe ukázala, že to byl čin správný, teprve o řadu let později byl následován v ostatních českých církvích i ve světě.

V akademické sféře bylo u nás dosud tomuto tématu věnováno relativně málo pozornosti. Sami cítíme, že bylo možné vykonat daleko více, kdyby bylo více těch, kdo by se tematikou akademicky zabývali. To nakonec ukázala i mezinárodní

konference Žena vysvěcená, která se konala na Husitské teologické fakultě UK koncem listopadu tohoto roku. Jsem přesvědčena, že v nových generacích bude role ženy v kněžské službě aktuální stejně jako v nedávné minulosti a že i církve, kde se o ženské kněžské svěcení doposud neusilovalo ani se o něm neuvažovalo, se vydají tímto směrem. Bude pro ně jistě těžké opustit dosavadní tradici, jež však není ničím jiným než pokračováním ve společenských vztazích, patřících nenávratně minulosti. Ale bude to – jak pevně věřím – krok nutný, i když si to třeba dnes nechce nikdo v těchto společenstvích přiznat.

Na naší fakultě se snažíme jak ve výuce, tak i neformálně při výchově studentů a v diskuzích s nimi vycházet z poznání, že role ženy v rodině i v celé společnosti se v posledních sedmdesáti letech velmi proměnila. Platí to zejména pro naši společnost a způsob života. Jakkoli jsou oblasti, v nichž je žena přinejmenším rovnocenným partnerem muže, ať již jde o vzdělání, nebo používání technických a technologických vymožeností, najdou se místa, kde emancipace dosud nepokročila. Náleží k nim i otázka kněžského svěcení žen. Zpočátku nevyslyšena, nalezla tato myšlenka v Církvi československé (husitské) pochopení i praktickou realizaci. Také na fakultě máme za to, že Kristova církev nemůže být konzervou starých pořádků a starého uspořádání společnosti.

Otázkou je, kdy se tato otázka stane akademickou. Nechci a nemohu zde mluvit o celém dalším možném teologickém vývoji.

Jedno ale vím určitě. Tak jako nestačilo ženám otevřít vysoké školy a umožnit jim uplatnit volební právo, je jen otázkou času, kdy jim bude dovoleno aktivně vykonávat kněžské poslání i tam, kde to dosud nelze.

doc. ThDr. Kamila Veverková, Th.D., děkanka Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy